

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - broj trideset i tri

Jeff Pippenger

2026-01-21

Broj trideset i tri

U vrijeme nedjeljnoga zakona sto četrdeset i četiri tisuće proročki susreću radnike jedanaestoga sata. Sto četrdeset i četiri tisuće već su zapečaćene i tada pozivaju veliko mnoštvo da iziđe iz Babilona i da stane s njima za subotu sedmoga dana. Sud za Božju kuću završava kod nedjeljnoga zakona, a sud se zatim premješta na neznabošce, veliko mnoštvo — drugo Božje stado. Sedmo poglavlje Otkrivenja prepoznaje obje skupine, a u petome pečatu mučenici iz mračnoga srednjega vijeka pitaju: „Dokle?” dok Bog ne sudi papinskoj vlasti za njihovo mučeništvo. Rečeno im je da počinu u svojim grobovima dok se ne upotpuni druga skupina mučenika papinskoga progonstva, i dane su im bijele haljine. Veliko mnoštvo iz sedmoga poglavlja Otkrivenja nosi bijele haljine, jer ono predstavlja drugu skupinu papinskih mučenika u krizi nedjeljnoga zakona koja će uskoro doći. Sedmo poglavlje Otkrivenja i peti pečat govore o tim dvjema skupinama, kao i crkve Smirna i Filadelfija. Smirna predstavlja mučenike završnoga papinskoga krvoprolića, a Filadelfija sto četrdeset i četiri tisuće.

Petar je u trećem času u Cezareji Filipovoj, a nakon „šest dana“, ne šest sati, bio bi na rubu nedjeljnoga zakona, koji je deveti čas.

I nakon šest dana Isus uze Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, i povede ih na goru visoku nasamo. I preobrazi se pred njima: lice mu zasja kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. Matej 17,1–3.

Pri nedjeljnom zakonu sto četrdeset i četiri tisuće proročki susreću veliko mnoštvo. Ilija predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće koji ne okuse smrti, a Mojsije predstavlja one koji umiru u Gospodinu. Oni stoje s Kristom pri nedjeljnom zakonu, gdje Krist pomazuje svoje kraljevstvo slave, kao što je na križu uspostavio svoje kraljevstvo milosti. Ako ste još uvijek zaokupljeni logikom koju iznosimo u vezi sa šestsatnim razdobljem od trećega do devetoga sata, tada je nužno uvidjeti nešto što je vrlo osobita ilustracija.

Treći sat Cezareje Filipove alfa je omega devetoga sata Cezareje Primorske. Utvrđujem da Petar, ne šest sati, nego šest dana poslije, biva na Gori Preobraženja, što također prikazuje povijest koja kulminira nedjeljnim zakonom, a to je deveti sat. Razdoblje od šest dana usklađeno je s razdobljem od šest sati, ali samo kao fraktal od Cezareje do Cezareje. Ono što je vrlo osobito jest da je ova pojava fraktala povijesti unutar povijesti šestsatnog razdoblja upravo ono što se događa kada se razmatra pentekostalno razdoblje. Šest sati od Kristove smrti do Pedesetnice fraktal je razdoblja od križa do 34. godine po Kr., kada je sveti tjedan završio i evanđelje otišlo poganima.

„A sada su oholost i zavist zatvorile vrata pred svjetlošću. Kad bi se izvješćima što su ih donijeli pastiri i mudraci poklonilo povjerenje, to bi svećenike i rabine dovelo u krajnje

nezavidan položaj, pobijajući njihovu tvrdnju da su tumači Božje istine. Ti učeni učitelji nisu se htjeli poniziti da prime pouku od onih koje su nazivali neznabošcima. Nije moglo biti, govorili su oni, da je Bog njih mimoišao kako bi općio s neukim pastirima ili neobrezanim poganima. Odlučili su pokazati svoj prezir prema izvješćima koja su uznemirivala kralja Heroda i sav Jeruzalem. Nisu htjeli čak ni otići u Betlehem da vide je li to tako. I naveli su narod da zanimanje za Isusa smatra fanatičnim uzbuđenjem. Ovdje je započelo odbacivanje Krista od strane svećenika i rabina. Od te točke njihova je oholost i tvrdokornost rasla u ustaljenu mržnju prema Spasitelju. Dok je Bog otvarao vrata poganima, židovski su vođe zatvarali vrata samima sebi.” Čeznja vjekova, 62.

Usred svetoga tjedna Krist je bio razapet. Tri i pol godine kasnije Stjepan je bio kamenovan, a Kornelije je pozvao Petra. Tri i pol godine nakon križa, vrijeme milosti za drevni Izrael potpuno je završilo. Tada je Stjepan pogledao u nebo i vidio Krista gdje stoji, što je simbol završetka vremena milosti u Danielu 12,1. Vrata su se zatvorila za drevni Izrael i otvorila za pogane.

U razdoblju od Kristove smrti o devetom satu do Stjepanove smrti i Petrova poziva o devetom satu, Kornelije i Stjepan dva su svjedoka da je bilo ispunjeno tisuću dvjesto šezdeset proročkih dana. Od devetoga sata smrti do devetoga sata smrti bilo je 1.260 proročkih dana. Od devetoga sata smrti do devetoga sata Pedesetnice prepoznaje se fraktal 1.260 dana, u razdoblju od pedeset i dva dana.

Fraktal koji je bio pentekostna sezona nalazi se na početku onih 1.260 dana, a na kraju tih dana Petar se proročki nalazi i u trećem i u devetom satu u Cezareji. Dvije Cezareje predstavljaju alfu i omegu proročkog razdoblja od šest sati. Unutar proročkog razdoblja od šest sati dviju Cezareja, Petar putuje šest dana i dolazi na Gori preobraženja. Gora predstavlja pečačenje koje doseže svoj vrhunac pri nedjeljnom zakonu, gdje je crkva pobjednica uzdignuta iznad svih gora. Tih šest dana predstavljaju razdoblje od šest sati od Cezareje do Cezareje i fraktal su unutar toga razdoblja, kao što je pentekostna sezona bila fraktal na početku toga istoga svetog razdoblja.

Početni fraktal bio je ispunjenje proljetnih blagdana povezanih s pedesetničkim razdobljem. Završni fraktal od Cezareje Filipove do Gore Preobraženja također je proročki povezan sa svetim tjednom. Na Gori je Otac progovorio, kao što je učinio pri Kristovu krštenju i kao što će učiniti neposredno prije križa. Otac je tri puta čujno progovorio od početka svetoga tjedna pa sve do križa. Jednom pri krštenju, zatim na Gori Preobraženja, a potom je progovorio u sjeni nadolazećega križa.

Križ je omega od 1.260 dana koji su započeli pri Njegovu krštenju. Krštenje i križ određene su razmeđe svetoga tjedna iz Daniela devet, čime se Gora preobraženja prepoznaje kao dio svetoga tjedna. Ako prvi i posljednji ispunjavaju razmeđa proročanstva svetoga tjedna, tada i središnje razmeđe mora, po proročkoj nužnosti, činiti isto.

Krštenje je prvi anđeo; Gora preobraženja je drugi, a križ je treći. Na Gori je Bog prepoznao Mojsija i Iliju kao putokaze crkve ostatka. Primjena je povezana trostrukim simbolom Petra, Jakova i Ivana. Tri je puta Isus poveo sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Prvi put to je bilo pri uskrsnuću Jairove kćeri, drugi put pri Preobraženju, a treći put u Getsemaniju. Prvi put Petar,

Jakov i Ivan svjedočili su uskrsnuću dvanaestogodišnje djevice.

I dogodi se, kad se Isus vratio, da ga narod radosno primi; jer su ga svi iščekivali. I gle, dođe čovjek po imenu Jair, i bijaše nadstojnik sinagoge; i pade pred Isusove noge te ga usrdno zamoli da dođe u njegovu kuću, jer je imao jedinicu kćer, oko dvanaest godina staru, i ona bijaše na samrti. A dok je išao, narod ga je tiskao. Luka 8:40–42.

Ime Jair znači „prosvjetitelj” i „biti blistav i slavan”. Od tri puta kada su Petar, Jakov i Ivan bili isključivo Kristovi gosti, ovo je bio prvi put, a Jair predstavlja prvoga anđela koji obasjava zemlju svojom slavom. Dvanaestogodišnja djevica predstavlja djevice koje trebaju uskrsnuti kao sto četrdeset i četiri tisuće. Krist je stigao u dom djevice kćeri nakon svojega susreta sa ženom koja je dvanaest godina imala krvarenje.

I neka žena, koja je dvanaest godina imala krvarenje i potrošila sav svoj imetak na liječnike, a nijedan je nije mogao izliječiti, pristupi odostraga i dotače rub njegove haljine; i odmah joj prestade krvarenje. Luka 8:43, 44.

Prepoznaje se dvanaestogodišnja djevica, a zatim se u sljedećem retku prepoznaje žena koja je dvanaest godina imala krvarenje. Žena je imala krvarenje tijekom cijeloga života te djevice. Isus je upravo namjeravao proći pokraj žene s krvarenjem kako bi stigao do djevice-kćeri. Žena predstavlja poruku prvoga anđela, kako je predstavljena porukom Laodiceji. Krist je upravo bio naumio uskrsnuti i podići djevicu na život, a bolesna žena, laodicejska žena, još je imala kratku priliku dotaknuti Božanstvo. Dijete predstavlja posljednji naraštaj, a Isus prolazi pokraj boležljive žene, Laodiceje, da bi podigao djevicu posljednjih dana. Kada djevica uskrsne, žena je ili izliječena ili je mimoidena.

Obilježje prvoga anđela jest strah, a postoje dvije vrste straha.

Dok je on još govorio, dođe netko iz kuće nadstojnika sinagoge govoreći mu: Kći ti je umrla; ne muči Učitelja. A kad je Isus to čuo, odgovori mu govoreći: Ne boj se; samo vjeruj, i ozdravit će. Luka 8,49.50.

Zatim Petar, Jakov i Ivan ulaze u sobu gdje uskrsnuće, simbolizirano Kristovim krštenjem, predstavlja osnaženje prvoga i trećega anđela. Gora preobraženja drugi je put da su Petar, Jakov i Ivan svjedoci. Gora preobraženja jest drugi anđeo, a kada je Krist iste učenike poveo u Getsemani, to je predstavljalo trećega anđela. Na drugom koraku, na Gori preobraženja postoji „udvostručenje“, jer je putokaz Gore sredina triju puta kada je Otac govorio. Prvi je bio na Njegovu krštenju, što se podudara s uskrsnućem dvanaestogodišnje djevice; drugi je bila Gora, a treći neposredno prije križa. Tri puta kada je Otac govorio i tri puta kada su trojica učenika nasamo išla s Isusom povezani su činjenicom da je drugi putokaz u obje linije Gora preobraženja.

A kad je ušao u kuću, ne dopusti nikomu da uđe, osim Petru, Jakovu i Ivanu, te ocu i majci djevojke. I svi su plakali i naricali za njom; a on reče: Ne plačite; nije umrla, nego spava. I rugali su mu se, znajući da je umrla. A on ih sve istjera van, primi je za ruku i povika govoreći: Djevojko, ustani. I vrati joj se duh, te ona odmah ustade; i zapovjedi da joj dadu jesti. I njezini roditelji bijahu zadivljeni; ali im on naloži da nikomu ne kazuju što se dogodilo. Luka 8,51–56.

Petar, Jakov i Ivan svjedoče prvome anđelu pri uskrsnuću djevice, koja je bila usnula, kao i Lazar. Kad se probudila, odmah je ustala i bila joj je dana hrana. Kada Ilija i Mojsije uskrsnu u jedanaestom poglavlju Otkrivenja, oni odmah ustaju, a zatim se Sveti Duh izlijeva bez mjere, predstavljajući hranu djevice. Gora Preobraženja bila je šest dana nakon Cezareje Filipove, osim ondje gdje Luka bilježi događaje.

I otprilike osam dana nakon ovih riječi uze sa sobom Petra i Ivana i Jakova te uzađe na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled lica njegova promijenili se, a odjeća mu postade bijela i blistava. I gle, s njime razgovarahu dva čovjeka, a to bijahu Mojsije i Ilija. Luka 9,28–30.

Matej i Marko obojica odlučno kažu „nakon šest dana“, a Luka kaže „oko“ osam dana. Biblijski su autori primjenjivali dva načina računanja vremena; jedan se naziva uključivim, a drugi isključivim. Na prvi pogled to bi moglo izgledati kao proturječje, ali činjenica da je Luka rekao „oko“ pokazuje da je govorio u uključivim okvirima, a kada Matej i Marko kažu: „nakon šest dana“, time pokazuju da su brojili pune dane, a ne dan kojim je započelo osmodnevno razdoblje, niti dan kojim je osmodnevno razdoblje završilo. Ta razlika daje dva brojčana simbola istoga razdoblja; jedan je broj osam, a drugi šest dana.

Ono što se utvrđuje dvama svjedočanstvima o razdoblju od šest ili osam dana iz Cezareje Filipove i s Gore preobraženja jest da u razdoblju kada Krist zapečaćuje sto četrdeset i četiri tisuće, broj osam predstavlja osam duša u Noinoj korablji, a šest predstavlja šestu crkvu, Filadelfiju, kojoj je određeno da bude crkva koja je osma, to jest od sedam. Oni se preobražavaju u osmu pri proslavljenju Mojsija, Ilije i Krista. Proslavljenje na gori također je predodređeno proslavljenjem na gori u Mojsijevoj povijesti.

Kad je Mojsije uzašao na goru, poveo je sa sobom sedamdeset starješina i Jošuu.

Tada uzađoše Mojsije i Aron, Nadab i Abihu, i sedamdesetorica starješina Izraelovih. I vidješe Boga Izraelova; a pod njegovim nogama bijaše kao kakvo popločano djelo od safirnoga kamena, i kao samo nebo u svojoj jasnoći. A na uglednike sinova Izraelovih ne podiže svoju ruku; i oni vidješe Boga te jedoše i piše. I Gospod reče Mojsiju: Uzađi k meni na goru i ostani ondje; i dat ću ti kamene ploče, i zakon, i zapovijedi koje sam napisao, da ih poučiš.

I ustade Mojsije i njegov službenik Jošua; i Mojsije uzađe na goru Božju. I reče starješinama: Ostanite ovdje za nas dok se ne vratimo k vama; i evo, Aron i Hur su s vama: ako tko bude imao kakvu stvar, neka dođe k njima.

I Mojsije se uspe na goru, i oblak prekri goru. I slava Gospodnja počivaše na gori Sinaju, i oblak je prekrivaše šest dana; a sedmoga dana pozva on Mojsija iz sredine oblaka. I prizor slave Gospodnje bijaše kao oganj koji proždire na vrhu gore pred očima sinova Izraelovih. I Mojsije uđe usred oblaka i uspe se na goru; i Mojsije bijaše na gori četrdeset dana i četrdeset noći. Izlazak 24:9–18.

Poruka prvoga anđela bila je uskrsnuće Jairove kćeri, usklađeno s Kristovim krštenjem. Zatim je, šest dana poslije, došla Gora preobraženja, koja je drugi anđeo, i koja je vodila do križa, koji je treći anđeo. Kao drugi anđeo, Gora ima dvostruko svjedočanstvo, utoliko što Očevo govorenje na

Gori povezuje se s drugom linijom od triju. Tri puta kada su Petar, Jakov i Ivan bili isključivi Kristovi gosti, i tri puta kada je Otac govorio, oboje prepoznaju drugo očitovanje Očeva glasa; a drugi put kada je Isus poveo Petra, Jakova i Ivana bio je na Goru preobraženja. Drugi putokaz Gore ima dvostruko svjedočanstvo Očeva glasa i trojice učenika, jer druga poruka uvijek prepoznaje „udvostručenje”.

Šestosatno razdoblje između večernje i jutarnje žrtve, koje je predstavljeno Matejevih i Markovih šest dana od Cezareje Filipove do gore, predstavljeno je Mojsijevih šest dana, sve dok sedmoga dana ne bude pozvan u oblak.

Crta započinje vremenom zadržavanja drugoga anđela, dok Mojsije poučava sedamdesetoricu starješina da „čekaju“ dok se on ne vrati. Prvih šest dana u crti izdvojeni su, ali ipak tvore dio ukupnih 46 dana. Tih šest dana razdoblje je koje vodi do trećega ispita, predstavljenoga s četrdeset dana. Četrdeset i šest dana simboliziraju hram; šesti dani jesu šest sati od Kristove smrti do Pedesetnice, šest sati od Njegova raspeća do Njegove smrti, šest sati od Cezareje do Cezareje i šest sati od Petra u gornjoj sobi do hrama. Mojsije prima Zakon Saveza i dobiva upute kako podići hram. Premda Biblija kaže da nijedan čovjek nije vidio Boga, starješine su „vidjele Boga Izraelova“. Proslavljenje Boga na gori s Mojsijem i starješinama bilo je prasluka proslavljenja na Gori Preobraženja. Oboje sadržava razdoblje od šest dana. Mojsijeva crta uključuje vrijeme zadržavanja drugoga anđela i punih četrdeset i šest dana koji predstavljaju hram. Četrdeset dana tijekom kojih je primao zakon predstavljaju pečaćenje.

Petar je bio u Cezareji Filipovoj o trećem satu, na putu prema Cezareji Primorskoj o devetom satu, a za šest do osam dana nalazi se na Gori, zadržavajući se sa sedamdesetoricom Mojsijevih starješina kada vidi viđenje proslavljenoga Gospodina, upravo kao što je to učinio Daniel u desetom poglavlju. Daniel je vidio Gospodina licem u lice, kao i Gideon i sedamdesetorica starješina. Gora Preobraženja jest mjesto gdje se laodicejski pokret od sto četrdeset i četiri tisuće preobražava u filadelfijski pokret od sto četrdeset i četiri tisuće. Oni postaju osma crkva koja je šesta crkva; stoga vidimo šest dana i osam dana.

Šest sati od raspeća do Njegove smrti, šest sati Pedesetnice, šest sati od Cezareje do Cezareje, šest dana do Gore preobraženja i šest Mojsijevih dana koji su vodili do četrdeset dana ista su linija. Između Cezareje Filipove, koja je Panij i nedjeljni zakon, sto četrdeset i četiri tisuće bivaju zapečaćeni. To zapečaćenje uzrokuje podjelu.

I ja, Daniel, sam vidjeh viđenje; ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenja, ali velik strah obuze ih te pobjegoše i sakriše se. Daniel 10,7.

Mojsije se odvojio od starješina kada je rekao: „Ostanite ovdje i čekajte nas dok se ne vratimo k vama.“ Mojsije se odvojio od sedamdesetorice u vrijeme čekanja, a sedamdeset tjedana predstavlja vrijeme kušnje za narod prvoga Saveza. Kada je sedamdeseti tjedan završio, a taj sedamdeseti tjedan bio je sveti tjedan u kojem je Krist mnogima potvrdio Savez, Krist se tada posve odvojio od naroda prvoga Saveza. Razdoblje u kojem je narod prvoga Saveza mogao riješiti svoje pitanje krvarenja, što je za njih značilo vjerovati da su spašeni Abrahamovom krvlju, bilo je završeno, i dvanaestogodišnja djevica bila je uskrišena da služi. Kad je vrijeme čekanja započelo, Mojsije je

primio zakon Saveza i upute za podizanje Hrama.

Kad su Petar, Jakov i Ivan bili na Gori, zapečaćenje Božjega naroda i njihovo potom podizanje kao stijega predstavlja taj saveznički narod kao hram sto četrdeset i četiri tisuće. Radnici jedanaestoga sata potom se pridružuju tomu hramu.

Ovako govori Gospodin: Držite se prava i činite pravdu, jer je moje spasenje blizu da dođe i moja pravednost da se objavi. Blago čovjeku koji to čini i sinu čovječjemu koji se toga drži; koji čuva subotu da je ne oskvrni i čuva svoju ruku da ne učini nikakva zla. Neka ni sin tuđinčev, koji je prionuo uz Gospodina, ne govori: Gospodin me zacijelo odvojio od svojega naroda; i neka ni uškopljenik ne kaže: Evo, ja sam suho drvo. Jer ovako govori Gospodin o uškopljenicima koji drže moje subote i biraju ono što mi je po volji i drže se mojega saveza: Njima ću dati u svojem domu i unutar svojih zidina mjesto i ime bolje nego sinovima i kćerima; dat ću im ime vječno, koje se neće zatrti. A i sinove tuđinčeve, koji su prionuli uz Gospodina da mu služe i da ljube ime Gospodinovo, da budu njegove sluge, svakoga koji čuva subotu da je ne oskvrni i drži se mojega saveza, njih ću dovesti na svoju svetu goru i razveseliti ih u svojem domu molitve: njihove paljenice i njihove žrtve bit će prihvaćene na mojem žrtveniku; jer će se moj dom zvati dom molitve za sve narode.

Ovako govori Gospodin Bog, koji sabire prognanike Izraelove: Još ću k njemu sabrati druge, povrh onih koji su već sabrani k njemu. Izaija 56,1–8.

Petar, Jakov i Ivan, kao i Mojsije, predstavljaju „izopćenike Izraelove“, koje su izbacila njihova braća koja su ih mrzila.

Ovako govori Gospodin: Nebo je prijestolje moje, a zemlja podnožje nogama mojim. Gdje je kuća koju mi gradite? I gdje je mjesto počinka mojega?

Jer sve je to učinila moja ruka, i sve je to postalo, govori Gospodin; ali na ovoga ću pogledati: na onoga koji je siromašan i skrušena duha i koji dršće od moje riječi. Tko kolje vola, kao da ubija čovjeka; tko žrtvuje janje, kao da psu vrat prerezuje; tko prinosi prinosnicu, kao da prinosi svinjsku krv; tko pali kad, kao da blagoslivlja idola. Da, oni su izabrali svoje vlastite putove, i duša njihova uživa u svojim gadostima. I ja ću izabrati njihove zablude i pustit ću da ih snađe ono čega se boje; jer kad sam zvao, nitko se nije odazvao; kad sam govorio, nisu slušali; nego su činili zlo pred mojim očima i izabrali ono što mi nije bilo po volji.

Čujte riječ Gospodnju, vi koji dršćete pred njegovom riječju; vaša braća koja vas mrze, koja vas izgone poradi imena mojega, govorahu: Neka se proslavi Gospodin! Ali on će se pokazati na vašu radost, a oni će se postidjeti. Izaija 66,1–5.

Riječ „radost“ pojavljuje se mnogo puta i na različite načine u Svetome pismu, kao i riječ „posramljen“. U kontekstu Petrove poruke iz knjige Joela, posramljenost nasuprot radosti predstavlja paralelu, kao što su mudri i ludi ili pšenica i kukolj. Posramljenost i radost, u kontekstu Joela, predstavljaju one koji imaju ulje, odnosno poruku poznoga dažda, nasuprot onima koji ga nemaju. Tek kada uočite tu pojedinost, možete doprijeti do dubljega značenja riječi: „Vaša braća koja su vas mrzila, koja su vas izbacivala poradi imena mojega.“ Ta braća su oni koji su u Spalding and Magan, na prvoj i drugoj stranici, „nominalni adventisti, poput Jude“, koji će nas „izdati

katolicima”, „jer su nas mrzili zbog subote, budući da je nisu mogli pobiti.” Vaša braća koja vas mrže izbacuju vas zbog poruke o suboti zemlje, Mojsije sedam puta, koja se ne može pobiti. Ovdje je poanta da budete izbačeni zbog doktrinarnoga prijepora, rasprave, kako to naziva Izaija, a ta doktrinarna rasprava jest poruka poznoga dažda.

Joel tu poruku naziva „novim vinom“, a ako imaš tu poruku, imaš radost. Ako je nemaš, budiš se kao Joelovi pijanice da bi ustanovio da je novo vino uklonjeno s tvojih usta. U tom trenutku proročki si „posramljen“. Skupina koja ima ulje, ima radost, a skupina koja nema ulja posramljena je. Ulje je također novo vino i povezano je s radošću. Zato Izaija kaže: „Čujte riječ Gospodnju.“ Jedna skupina odlučuje slušati, a druga ne posluša zvuk trube. Izaija izričito prepoznaje skupinu koja sluša kada kaže: „vi koji dršćete od riječi njegove.“ Gospodin okuplja one koji su bili odbačeni zbog poruke koja je stigla 9/11, a pri nedjeljnom zakonu okuplja Izaijine eunuhe, koji su prikazani kao suha stabla. Ako se budu držali saveza, više neće biti odvojeni od Božje svete gore.

Uškopljenik ili suho drvo predstavljaju smrt. Uškopljenik se ne može razmnožavati, a suho drvo nema života. Obećanje glasi da će, ako ti neznabošci, ili radnici jedanaestoga sata, prihvate Savez predstavljen subotom, imati sinove i kćeri. Najprije On sabire odbačene iz Izraela, zatim te odbačene uzdiže kao stijeg, a potom sabire svoje drugo stado. Prvo i drugo sabiranje predstavljaju razdoblje od 11. rujna do nedjeljnoga zakona, kada Duh Sveti škropi, kao i razdoblje od nedjeljnoga zakona do časa kada Mihael ustane i kada se izlije pozni dažd bez mjere. U oba razdoblja pozni je dažd poruka koja, ako je imate, donosi radost, a ako je nemate, donosi sramotu.

Knjiga po Mateju podijeljena je na tri linije, koje predstavljaju tri anđela iz Otkrivenja četrnaest. Svaka od tih triju linija također sadržava fraktale triju anđela. Druga linija, od jedanaestoga do dvadeset i drugoga poglavlja, središnja je, jer je ona drugi anđeo, koji je smješten između prvoga i trećega anđela. Sama knjiga po Mateju ujedno je središnja linija kada razmatramo poglavlja jedanaest do dvadeset i dva u kontekstu saveznih poglavlja Postanka i Otkrivenja.

Središte dvanaest saveznih poglavlja jest ono u Mateju, a središnja crta triju Matejevih crta nalazi se u istih dvanaest poglavlja. Središte tih dvanaest poglavlja jest pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Tu središnju točku predstavljaju tri retka, koji se podudaraju s trima središnjim recima dvanaest saveznih poglavlja Postanka i Otkrivenja.

Petar je središnja točka središnje točke središnje točke, i on predstavlja prvu i posljednju kršćansku zaručnicu. To je potpis Alfe i Omega. Palmoni je također stavio svoj potpis na Petrovu promjenu imena, kada je osmislio enigmu Petrova imena na engleskom jeziku. Isus je govorio Petru na hebrejskom, a razgovor je bio zabilježen na grčkom i potom prenesen na engleski. Na engleskom je Palmoni imenovao Petra uporabom 16. slova engleske abecede, za kojim slijedi 5., za kojim slijedi 20., za kojim slijedi 5., za kojim slijedi 18., potpuno znajući da je On, kao Palmoni, stvorio ime koje će prijeći iz hebrejskog u grčki pa u engleski. Također je osmislio da englesko ime omogući enigmu množenja tih pet slova redom kako bi se došlo do broja sto četrdeset i četiri tisuće. Palmoni, koji je također prvi i posljednji, odredio je da su prvo od tih pet i posljednje od tih pet engleskih slova koja čine ime Petar 16. i 18. slovo, jer se ime Petar trebalo pojaviti u Mateju 16:18.

Uz sve to o Petru, još uvijek trebamo obraditi „zlatni omjer”. Zlatni omjer predstavljen je u Mateju 16:18, jer je taj omjer 1,618. Zlatni omjer povezan je s fraktalima u prirodi, a kada Palmoni smješta Petra u Matej 16:18, Palmoni prepoznaje da proročki ključ koji je položen na rame Elijakimu u Izaiji 22:22, i proročki ključevi koji su dani Petru i crkvi u tom odlomku, uključuju proročke fraktale.

Cezareja Filipova u treći sat do Cezareje Primorske u deveti sat predstavlja fraktal od trećega sata kada je Krist bio razapet do devetoga sata kada je Kornelije poslao po Petra. Pedesetničko razdoblje od trećega sata raspeća do Petra u Hramu na Pedeseticu u deveti sat fraktal je 1.260 dana od križa do Kornelija. Tri puta kada je Otac govorio fraktal su trojice anđela, kao što su to i tri puta kada je Isus sa sobom uzeo samo Petra, Jakova i Ivana. Proročke obavijesti koje su kodirane u retke u kojima Petar prikazuje sto četrdeset i četiri tisuće jednako su duboke kao i svaka istina koja je ikada postojala, a ipak Petra još nismo smjestili u Panijumu u Danielu jedanaest.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

Petar, apostol Isusa Krista, došljacima rasijanima po Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji, izabranima po predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha, za poslušnost i škropljenje krvlju Isusa Krista: Milost vam i mir neka se umnože. Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je po svojem obilnom milosrđu nanovo rodio za živu nadu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih, za baštinu neraspadljivu i neokaljanu i neuvelu, sačuvanu na nebesima za vas, koje sila Božja po vjeri čuva za spasenje pripravljeno da se objavi u posljednje vrijeme.

Zbog toga se veoma radujete, premda ste sada, ako je potrebno, nakratko ožalošćeni raznolikim kušnjama: da se prokušnost vaše vjere, mnogo dragocjenija od propadljivoga zlata koje se ognjem kuša, nađe na hvalu, čast i slavu o objavljenju Isusa Krista; kojega, iako ga niste vidjeli, ljubite; u kojega, premda ga sada ne vidite, ipak vjerujući, radujete se neizrecivom i proslavljenom radošću: primajući svrhu svoje vjere, spasenje svojih duša.

Za to su spasenje ispitivali i pomno istraživali proroci koji su prorokovali o milosti namijenjenoj vama, istražujući na koje je ili kakvo vrijeme upućivao Duh Kristov koji bijaše u njima kad je unaprijed svjedočio o Kristovim patnjama i o slavi koja će nakon njih uslijediti. Njima je bilo objavljeno da ne služe sebi, nego nama, u onome što su vam sada navijestili oni koji su vam propovijedali evanđelje po Duhu Svetome poslanom s neba; u što anđeli žude proniknuti.

Stoga opasite bedra svoga uma, budite trijezni i do kraja se uzdajte u milost koja će vam biti donesena pri objavi Isusa Krista; kao poslušna djeca, ne prilagođujući se prijašnjim požudama u svome neznanju, nego kao što je svet Onaj koji vas je pozvao, tako i vi budite sveti u svemu svojem vladanju; jer je pisano: Budite sveti, jer ja sam svet.

I ako Ocem nazivate onoga koji bez pristranosti sudi svakomu prema njegovu djelu, sa strahom provodite vrijeme svojega boravka ovdje; jer znate da niste otkupljeni raspadljivim stvarima, srebrom ili zlatom, od svojega ispraznog življenja što vam je predano od otaca, nego dragocjenom krvlju Krista, kao Jaganjca bez mane i bez ljage; koji je, doduše, predodređen

prije postanka svijeta, ali se očitovao u ova posljednja vremena radi vas, koji po njemu vjerujete u Boga, koji ga je uskrisio od mrtvih i dao mu slavu, da vaša vjera i nada budu u Bogu. Budući da ste poslušnošću istini po Duhu očistili svoje duše za neprijetvornu bratoljubivost, ljubite jedni druge gorljivo iz čista srca: nanovo rođeni, ne od raspadljiva sjemena, nego od neraspadljiva, po riječi Božjoj, koja živi i ostaje dovijeka. Jer svako je tijelo kao trava, i sva slava čovjekova kao cvijet trave. Trava se osuši i cvijet joj otpada; ali riječ Gospodnja ostaje dovijeka. A to je riječ koja vam je evanđeljem naviještena. 1 Petrova 1:1–25.